

LIBRIS

Suport financiar: Ion Bursuc

Interviu: Gheorghe Moroșanu

Caricatură: Ștefan Popa Popa's

Colajul *Om și mască*: George Hibovschi

Desene și colaje: autorul

We know
books

REFERINȚE CRITICE:

Eugen Cojocaru

Florin Faifer

Cristian Livescu

Dorina Nicoară

Emil Nicolae

Ștefan Oprea

Andrei Sturza

Constantin Tomșa

Prețuire și recunoștință pentru tot ce-au făcut pentru mine!

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6,
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice
din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HIBOVSKI, GHEORGHE

Întru totul totului tot : (antologie de autor) / Gheorghe Hibovski. -

București : Eikon, 2022

ISBN 978-606-49-0663-2

821.135.1

Editor: Valentin Ajder

Gheorghe Hibovski

ÎNTRU TOTUL TOTULUI TOT

(antologie de autor)

E I K O N

București, 2022

Gheorghe Hibovski asediază subiectul din mai toate unghiurile, urmărind avatariile *măștii* în istoria omenirii și, bineînțeles, în istoria teatrului. Adâncind lucrurile atât cât se poate în cele câteva zeci de pagini, e atent să nu-i scape nimic din elementele legate de conceptul cu care se confruntă. Ferindu-se de perspectiva impresionistă, Hibovschi, plonjând în explicații de profunzime, conferă comentariului o alură științifică (cu inevitabile accente de știință de popularizare), făcând apel, atât cât îi îngăduie priecerea și curajul opțiunii, la discipline precum neurologia și psihologia. Se avântă prin timpuri și spații, din străvechime până înspre viitorul ce se prefigurează, decorticând simboluri, culegând semnificații pe care caută să le pună în relație, în sistem. E un excurs întreprins cu siguranță a scrisului și cu o neascunsă plăcere a narării. Angajări polemice (vezi pasajul în care Hibovski se „întrează” cu Nietzsche sau șfichiuirile aplicate imposturii proliferante din modernism) agrementează o gesticulație eseistică în care și-ar mai fi găsit locul oarecari delimitări de sofisticăria sau extremismul unor viziuni (fie ele și ale lui Gordon Craig ori Jerzy Grotowski), chiar dacă excesul de personalitate poate fascina.

Apoi, nimic despre români, deși barem Ion Sava ar fi putut fi luat în seamă. Unele nume (Vraca, Țuțea, Măniuțiu) trebuiau musai să apară cu tot cu prenume. Și încă, exprimarea colocvială, cu alunecări în oralitatea de zi cu zi, nu e potrivită în acest cadru. Bibliografia, selectă, are unele absențe (cum ar fi numele de traducători și prefațatori).

În final, o observație cu care autorul s-ar putea să nu fie de acord: e prea mare extensia „conceptului de mască”, o extensie fără frontiere, pe care chiar și recursul la metaforă ca instrument de lucru nu o face mai puțin amețitoare. Măști peste tot, în cer și pe pământ, totul pe lume pare că există pentru a purta mască, într-un univers ca și schizofrenic, într-un “bălci” tragicomic în care esența, care o fi aceea, e disimulată sub fel de fel de aparențe, e zăvorâtă într-un ermetism înșelător, realitatea pare că dispare, evanescentă. Oricum, nu se livrează percepției.

Și totuși, ce este masca? Aici, potrivit autorului, intervine paradoxul: masca, atunci când se sustrage menirii sale, poate fi un revelator, contribuind la dibuirea esenței care, de ce, de nece, se ascunde.

CUPRINS

POEZIE (Anonim)

Cloaca maxima	9
Circus maximus	62
Viclenii de păsărar	118

TEATRU DE JOACĂ

Descrerițații	181
Război la etajul doi	225
Tinerețe fără bătrânețe	241
Dănilă Prepeleac	267
Pisica năzdrăvană	313
Daruri cu tam-tam	349

TEATRU

Parcul Libertății (pentru 10 personaje)	367
Parcul Libertății (pentru 2 personaje)	425

TEORIE ȘI CRITICĂ TEATRALĂ

Teatrul și principiile lui generatoare	453
Om și mască	481
Autori	535
Personaje	549
Regizori	557
Varia	565
Cronici anacronice	577

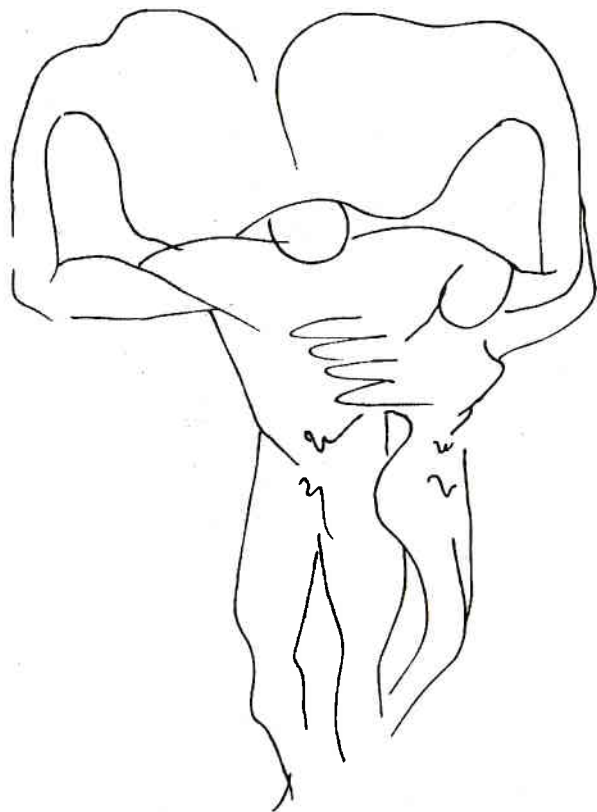
REFERINȚE CRITICE

609

LBRIS

We know
books

POEZIE

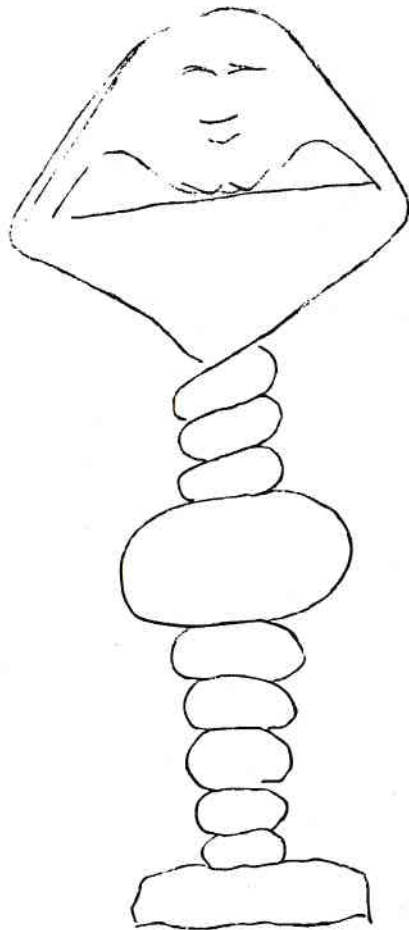
*Sisif 1
(proiect sculptură)*

anonim

(sfârșitul mileniului 2 – începutul mileniului 3)

în acte
gheorghe hibovschi
între prieteni
ghiță

trăiesc în piatra
am șaptezeci și doi de ani
merg pe șaptezeci și trei
m-am născut la un secol după eminescu
mai scund cu patru centimetri
patru centimetri de creier
păros ca el
și crăcănat ca mama
trei copii cu prima nevastă
n-a fost să fie cu-a doua
fumez
beau cafea
îmi plac femeile și cărțile

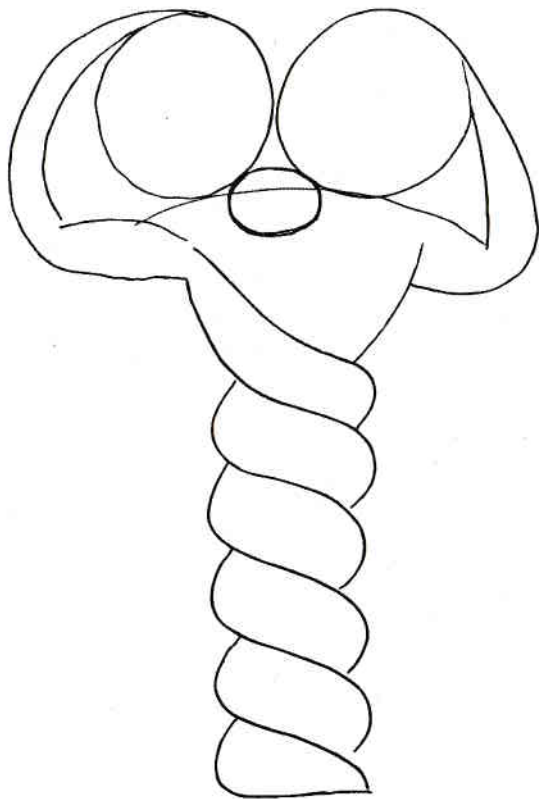

Sisif 2
(proiect sculptură)

cloaca maxima

cititorule
anonimule
șterge însemnarea
și
cu ea
numele

doi anonimi
într-o cloacă maximă

Sisif 3
(proiect sculptură)

apex

ninge
plouă
clipe-n pustiu
la potopul din urmă
n-ai să fii
n-am să fiu
soarele intră
în heleșteu
ne trage spre apex
un zeu
alizeu
cum să ții în frâu
atâtea alizee?
n-au pornit cu noi
și nici n-or să steie

fiul meșterului

zidit înainte de naștere

schelete de parfum cosit în floare
trosnete de răcoare într-un pod de șură

deasupra
un miros și o mireasmă
care
unul pe alta se fură

o piatră își căuta un nume
o lacrimă își căuta niște maluri
și-atunci
un pod ceresc
încovoind o lume
s-a aruncat orbește între două valuri

ea s-a simțit mai grea numai la gândul
că meșterul o vede
precum și el
văzând-o
s-a lăsat durut într-una din emisferele capului său
luminând-o

femeia tăcea
era gravidă

podul de palmă
trânteia mortarul peste cărămidă

aripa morții cădea în sudalmă

bocet fără lacrimi

metafora mă sugere
și eu sunt parazit
n-am vlagă să mai urlu că n-am pâine
mănâncă nesătula
de când s-a pripășit în abatorul meu
de carne și rușine

ba mă și mir
cum se-obișnuiește
doamne
ce proaspăt e stratul de sineală

sinele meu
înebunit
trăiește în sinea lui
murind de plictiseală

spectacolul înșală mulțimile
în piețe
se vinde și se cumpără pe jumătate

nimeni nu se uită pe cerul unei guri
la spectrul foamei

ceasul bate

între mână și minte s-au oploșit
cârduri de fanatici proști și pușlamale

adevărul stă deoparte
ispășit
abia se mai ține în balamale

tată

spaima coșcovește varul
 frații tăi de viață încearcă să cârpească
 nu cumva să intre aerul de-afară
 cu arome coapte să ne ispitească
 milioane de tineri se sinucid în gând
 și-ar da și viața pentru o zidire
 dar

omul cu mistrie
 nu are mâini de rupt
 omul cu mâini și suflet
 zidește în neștire
 și zidul crește
 surpă temelii
 s-a rupt văzduhul
 sunt cu capu-n nori
 pe dedesubt se sapă galerii
 aștept și eu lucirea altor zori
 din subteran
 se lăbărțează igrasia
 către acoperișuri
 către stele
 păsări albe curentează retina
 fără nici o noimă
 cad la picioarele mele
 bate miezul nopții
 într-un ochi de pisică
 pe asfalt zac păsări fără catafalc
 nu plâng
 nu mă mir
 nu mi-e frică
 dă-mi o greșală lumească
 și le calc

căluș de iarbă-ntr-un destrâu de stele

ce pedeapsă
 veghezi sub cerul liber
 noapte cărnosă de mai
 o simți
 nu vei ajunge niciodată la stele

sângele-și iese din minți

spaima prinde carne
 violează porți
 încheagă sub talpă o câmpie de turbă
 pe unde cutreieră sufletele aștrilor morți

sub talpa cerului
 suferă linia curbă

patimi cotropitoare incendiază cetatea

gura orbește ochiul
 ochiul înghite gura
 se uită pentru o clipă eternitatea

înlăuntru
 curge invers vătămătura
 numai nervul ochiului rămâne viu

nelineștea se carbonizează în spațiu

gândul nu-și mai află în lume sicriu
 se-ngroapă în pupila mortului horașiu

turbez de tristețe
 nu voi dormi nicicând sub cerul liber
 pe spate